

(szále)

AKÁR

PÁRATLAN OLDAL - LIV. évfolyam 21. szám, 2010. május 28.

Éppen dúltam-fúltam, amikor fölhívott egy hírközlési cég képviselője, hogy havi kétezer forintért tv-műsorcsomagot kínálnak negyven csatornával, s a parabolaantennát is felszerelik ingyen. Mondtam neki, nagyon jókor hív, éppen egy másik, egykor hasonlóképpen jót ígérő céggel vagyok vitában, amelynek hibajavító szerelőjét nyolc napja hiába várjuk. De nem is a nyolc nap az érdekes. Bár a szerződés szerint öt napon belül kötelesek elhárítani a hibát. Hanem a hozzájuk vezető út. A két héttel ezelőtti (hétvégi) vihar utáni hétfőn hívtuk először őket: nincs jel, nyilván a vihar elcsavarta a tányért. Aztán hívtuk még sokszor. Nem volt könnyű áthatalni a géphangokon. Az automata - kiszámított gyakorisággal - udvariasan türelemre intett, s közben hosszan muzsikált. Az idegbaj akkor kezdődött, amikor - az én pénzemért - a saját hirdetéseikkel traktáltak, aztán a géphang újra meg újra azt mondta, a várakozási idő több mint három perc. Amit soknak véltem ugyan, de egy ideig azt gondoltam, hogy azt jelenti, kevesebb mint négy perc. Csakhogy egy perc múlva is azt mondta, hogy több mint három perc. És két perc múlva is. És három perc múlva is. Főladtam. Amikor legközelebb hívtam, azt mondta, a várakozási idő több mint két perc. Ez jobb, mint a három, gondoltam, s vártam. De két perc múlva is több volt, mint kettő. Lecsaptam, de be kellett látnom, végül is igazat mond: a várakozási idő tényleg több volt mint két perc. Lehetett akár öt, tíz, tizenöt is. Ez mind több mint két perc. (Gyűlölöm az akár szót, amióta a banki és egyéb hirdetések használják - mert éppen hogy azt jelenti: nem annyi.)

Akkor kaptam szívbajt, amikor a viharról beszéltem, s a kisasszony rákérdezett: maguknál vihar volt? - Miért, maga honnan beszél? - Azt felelte: Brassóból. Úristen, mit fogok én fizetni - kérdeztem rémülten. Megnyugtatózott: hazai tarifával csevegünk, bár az ötször-hatszor három-négy-öt perc tele várakozással így sem lesz kevés. Mert ennyiszer kellett hívni őket. Péntekig ugyanis nem jöttek. A pénteki hívásra az felelték, ó, hát szombaton már nem dolgoznak, s pünkösdi estén vasárnap és hétfőn sem. De kedden jönnek. Nem jöttek. Hívtam őket kedden déli tájban, mikor számíthat rájuk a társasház, hogy valaki itthon legyen. A kisasszony nem tudta. Ő csak felveszi a hibabejelentést, a szerelőkkel nincs kapcsolatban, nem is tudja a számukat. Hívjam föl a szerelőt, ha tudom a számát. Nem tudom. Sakk. Matt.

Ha valaki azt hinné, egy ócska kócerájjal állok (állunk) szerződéses kapcsolatban, téved. Szolgáltatónk világcég, úgy hívják: UPC.

De már nem sokáig szolgáltató nekünk. Itt van az újabb jelentkező, amely figyelmes, udvarias, és olcsón mindent ígér, kínál, ad. Vajon meddig?